

sjene sit Udkomme, beder han om, at Folkethinget vil henbise hans Andragende til Finantsministerens fornødne Undersøgelse.

Förinden det Folkethinget forelagte Lovforslag om Invalidforsørgelse har fundet sin Afgjørelse, gjør Udvalget ingen Indstilling angaaende dette og lignende Andragender.

33. Fra Translatør E. A. Førgensen af Rønne om Udbetaling af et for Finantsaaret 1885—86 hans Skole tilstaaet Statsstilfud. (Indbragt den 9de November af Folkethingsmanden for Bornholms 1ste Valgkreds, Blem).

Andrageren meddeler, at der i Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1887—88 er opført 1,200 Kr. til hans Skole for dette og foregaaende Finantsaar 1886—87, medens det af Folkethinget foreslaaede og af Kirkeministeren tiltraadte Tilfud af 600 Kr. for indeværende Finantsaar, som udstemtes af Landstthinget, ikke er optaget paa det ministerielle Budget. Han oplyser, at Ministeriet under 4de April d. A. har gennem Bornholms Skoledirektion indhentet yderligere udførligere Oplysninger for hvert af de sidste 3 Finantsaar og derefter modtaget saadanne, der i det Hele tale til Gunst for Skolen. Han antog derfor, at, da de ønskede Oplysninger gjaldt de sidste 3 Aar, kunde der være Haab om ogsaa at erholde det for Finantsaaret 1885—86 af Ministeriet foreslaaede og af begge Thing vedtagne Tilfud af 600 Kr., da det i Udvalgets Betænkning og Indstilling hedder, at Bevillingen til Skolen ved Tilfældigheder og Misforstaaelser ikke blev optagen paa Budgettet for 1885—86. Da der nu ikke paa det foreliggende Finantslovforslag for næste Aar indeholdes Noget derom, andrages der om, at Folkethinget om muligt vil foretage Noget til, at dette Beløb kan blive ham udbetalt.

Da Sagen vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Finantslovforslaget for 1889—90 eller af Tillægsbevillingslovforslaget for 1888—89, gjør Udvalget ingen Indstilling.

34. Fra M. S. Lundum af Aarhus om Understøttelse til hans Søn Victor Lundum. (Indbragt den 10de November 1888 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds, Pingel.)

Følge Andragendet sad nævnte Søn i 1874, den Gang 7 Aar gammel, paa Dørtærskelen til Faderens Bolig, da en Dragon kom trækkende gjennem Gaden med 2 Tjenesteheste, en i hver Haand. Ud for Boligen blev den ene Hest styrt, slog bag ud og ramte, uagtet Dørtærskelen var 4—5 Trin over Gaden, Sønnen saa uhykkelig, at han med knust Pandebånd trillede ned paa Gaden. Hans Tilstand ansaaes først fuldstændig haabløs, men efter et længere Sygeleie kom han sig saa vidt, at hans Liv var uden Fare, hvortil hans aandelige Evner fik et Knæk, som aldrig blev forvundet. Medens han tidligere havde været et lovende og opvakt Barn, er hans aandelige Tilstand senere bleven sørgelig, idet navnlig hans Hukommelse i meget høi Grad er bleven svækket. Efter Konfirmationen kom han i Gartnerlære, men uagtet han i 7 Aar har været ved Gartneriet og af Begeme er rask og fuldkommen arbeidsdygtig, kan han af Mangel paa Aandsevner, særlig Hukommelse, foruden Kosten kun tjene 4 Kr. om Maaned, uden Udsigt til at kunne tjene mere, endslige blive stiftet til fuldstændigt Erhverv. Da Faderen er 70 Aar gammel og uden Formue — han har tidligere været Skrædermester og er nu Kontorbud — ser han med største Bekymring Sønnens Fremtid imøde, fordi denne efter hans Død, eller naar han ikke længere kan erhverve det Nødvendigste, maa blive henvist til at søge Hjælp hos Kommunen, hvilket forekommer ham meget sørgeligt, da Sønnen uden egen Skyld er bleven erhvervsudygtig. Da Ulykken var foraarjaaget ved en Militerhest, antog han, at Krigsministeriet mulig kunde gjøre Noget for Sønnen, og indgav derfor i Marts Maaned d. A. et Andragende derom, men erholdt kort efter det Svar, at man ikke kunde tilstaa Sønnen nogen aarlig Understøttelse, fordi de dertil fornødne Midler ikke havde til Raadighed. Han henvender sig derfor nu til Rigsdagen med Bøn om, at den vil tilstaa hans Søn en aarlig Hjælp, for at han kan undgaa at ty til det offentlige Fattigvæsen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Krigsministeren.